

Dwanacte

Artikuluow Wyrn

Křestianské/krerěz slu-

gij Symbolum dwanacte

Apolloluw/gruntownie wy

słoweně/až řeči Německé

w Čjstě wyložené.

Přitom troje Symbo-

lum/s pěknými figurami/

Lidu obecnym a hlupěmu

wydané. M. D. xliij.

Gočina se prv-
ni Artykul wj-
ry Křestianske.

Swatý Ondřej / Druhý Artykul

Swaty Filip/Paty Artykul

Handwritten text in a cursive script, likely a title or description of the image.

Swaty Bartolomej / Sestý Artykul

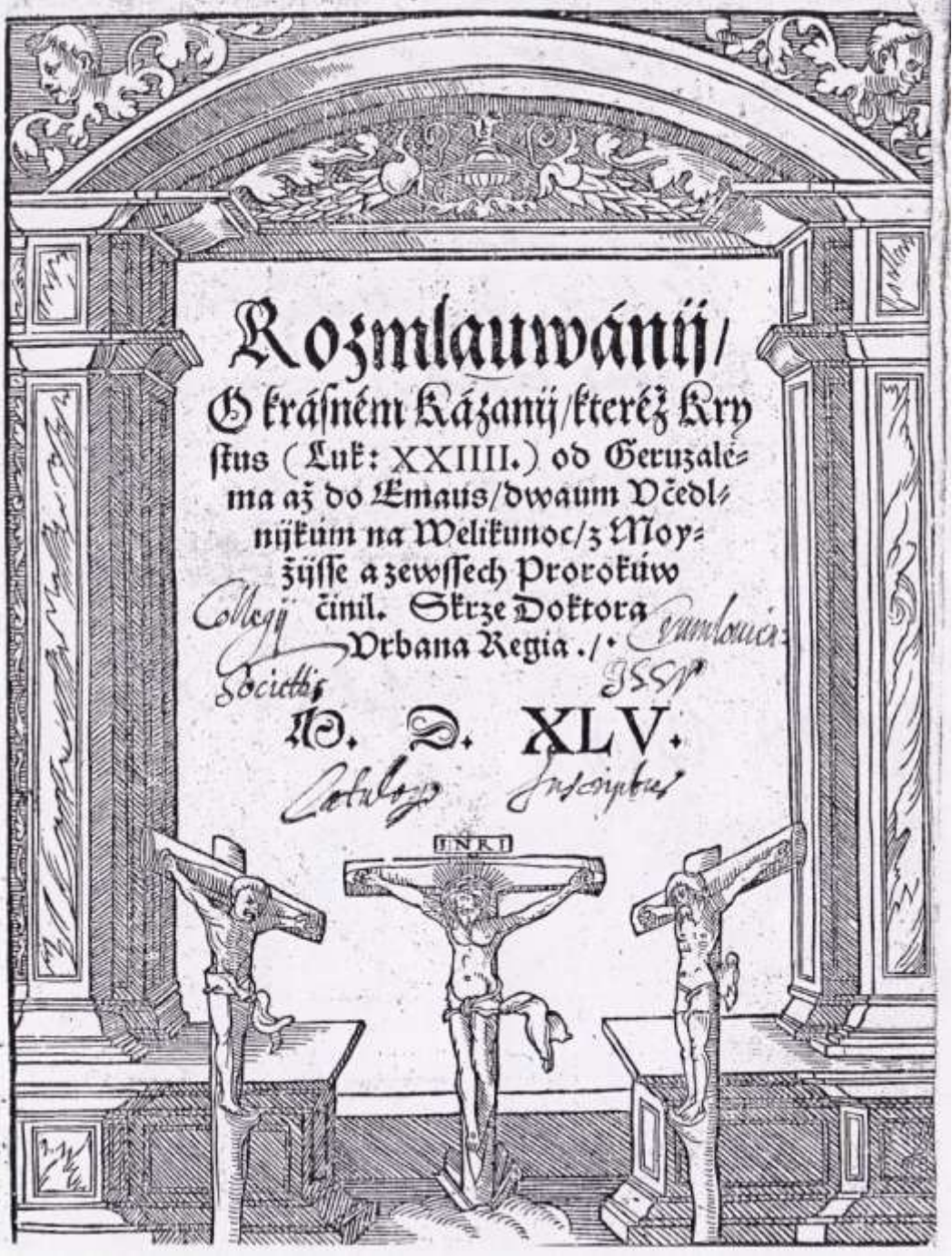

Handwritten text in a cursive script, likely a title or description of the image.

Swaty Maty / Dwanacty Artykul

Prasymateg dwanacty artykul
wist Lincianulke

Rozmlauwání /

O krásném kázání / kteréž Kry-
stus (Luk: XXIII.) od Geruzalés-
ma až do Emaus / dwaum věd-
níkům na Velikunoc / z Moys-
šusse a zewšech Prorokůw
Collegij čiml. Strze Doktora
Orbana Regia. / Samlouca

Societas *SSS*
M. D. XLV.
Colubus *Inscriptus*

Létha Páně M. D. L.
při času Swateho Si-
řu / w Aděstě Brně / na Sněmu o-
becním / při přítomnosti geho
milosti Královské / Artyku-
lowé dolepsanij gsú se na-
řydili / a zawřeli.

(*)

15

50

1
Létha Páně / Třicetého /
Přestěho / Padesátého Pátého / V
Pondělí po Početí Panny Marie / v
Městě Holomúcy / držán gest Sněm
obecný / na kterémž sa u se Artykulové
důlepný / gednali a zawřeli.

Na tomto sme se také wšickni Sta-
wowe snesli/ aby předessly Sněm obecni/ kterýž
w Holomuce držán byl / Léta M. D. LV. w
Pondělí po Početí Panny Marie/ a tento nys-
nější Tisícen byl/ a Pánu Mathyássowi z Har-
thuíkowa / nevyšší Púsařstwú Margkrab-
stwú Morawského / místo držícymu / Což by
mohlo neyspússe býti/ aby to zprawiti dal/ Sta-
wowe své powolení dáwagí.

Wytisčeno w Holomuce/
v Jana Gúntera.

070. 1. *Catal. mscrpt.*

Život Cysare
Karla Czwrtého / a Krále
Czeského / toho gména
Prvního... 33. Exv

Liber Mynij Strahovien Pragae, b. 2

4

CIVILITAS MORVM ERASMO AV.

tore, in succinctas, & ad puerilem
ætatem appositas quæstiones,
Latinas & Boiemicas,
digesta.

**Dřawnost obyčejnůw od
Erasma sepřana / w krátké
Otázky / a wěku dětinské přigemněs
Latinské y České / pogatá.**

CIVILITAS MORVM

Erasmo autore, in succinctas, & ad

puerilem ætatem appositæ quæstiones,

Latinas & Boiemicas, digesta.

Mrawnost obyčeguw od Erazma sepsaná
w frátké Otázky / a wěku dětinskému přige-
mné / Latinské y České / pogatá.

PRIMA QVÆSTIO

ciuilitatis morum.

První Otázka o mrawnosti obyčeguw.

VNVS formandi

pueritiam quot partibus con-
stat? RESPONSIÓ.

Quatuor potissimum. Prin-
cipio, ut tenellus animus se-
minaria pietatis imbibat, Dea
inde, ut liberales disciplinas

et amet et perdiscat. Postmodo, ut ad uitæ officia
instruatur. Postremo, ut à primis statim sui rudi-
mentis, Ciuilitati morum adsuescat.

Powinnost wyvcowanij Děti na foli se
stran dělji? Odpowěd. Na Cztyri předněs
Nayprwé aby mladistwá mysl začátkuom
pobožnosti se wyvcowala / Potom aby swo-
bodná Umění milowala / a gim se wyvcow

IOBANVS HESSVS
Lectori.

Larus & Phaëton pereunt, dum summa reliquis
Affectant minimis, hic fluuio, ille mari.
Illorum exemplo, ne sis incautus, ab imis,
Qui bene summa petis, noueris esse uiam.
Quare age, qui summam studiorum tendis ad arcem,
Nunquam displiceant haec elementa tibi.

AD IUVENTVTEM.

Huc citò ferre gradus prope a Boiema iuuentus.
Huc celes gressus tende Moraue puer.
En tibi Grammaticen patrio sermone scatentem,
Quae te pra reliquis erudisse potest.
Nos licet oppressi curis grauioribus, ista
Te conabamur parte iuuare tamen.
Vtere Grammatica, quam si neglexeris, arcis
Nunquam continges limen Apollinae.

1553

316

DE INTERIECT:

Est & silentij quaedam significatio, quae dicitur haec
teris ST absq; uocali elatis, indicari solet, ut apud Teren-
tium in Phorm. [act. 5. sc. 1.] Estne hic Sticho &
St. Czechowé rjKagij/G.

Et risum, Ha ha he, significat, Cha/cha/cha.

Ut contra eiulationem, & planctum, Ohe, ohe. Du-
we/ Duwe. Sed suppediabit plurales etiam spes-
cies autorum lectio, quas cum in infinitum pateant, ni-
hil attinet hic recensere. Est autem parca in loquen-
do utendum hoc uocum genere.

Atq; haecenus de Etymologia, hoc est, de sin-
gularum partium discrimine ac proprie-
tate, Superest quarta Grammatica
pars Syntaxis, de qua pro-
ximo loco agemus.

CATONIS LIBER III.

Si wjśs se że welmi prostrau řečij pji
ssi / Toho krátkost žada w gednom
Každém Weršsi.

Miraris me scribere] Si wjśs se že yá pji / Versus
nudis uerbis] Werše prostrými slowy / Breuitas
sensus] Krátkost žagisté smyslu / Fecit coniungere hos
binos] Kromu přiwedla / abych po dwau Weršsqch
se spogil.

¶ Finis distichorum de moribus. Tonic
Weršsuow o Mrawjch.

IN DETRACTOREM.

Zoile cum Momo procul hinc quocunq; facesse,
Nam pueris tantum talia scripta damus.

Monasterij Montis Aion vulgo Strakon Bibli
catalogo
in scriptis.

Zopa Mudrce ži

woc / s Fabulemi a nebo s

Báňmi geho. Také přidány jsou k

tomu Fabule Anyana a Adelffensa / s

některými jertownými řeči Pogia

Poethy. A také některé velmi vřesné Fabule / wybrané

s Aněh Doktora Ssebestyana Prantha / s pěknými Ji

* gurami. Tyni w nowě wýtistěny. *

Bibl. Nicolburg.

*Ad usum
Voigt*

*Ad usum
Sch. p.
1772*

M. D. LVI.

tento gest Kupec / ač pak oni obadwa snad se za to sty-
dí / wšak já swobodný gšem. Tomu se Celníky za-
smáwše / odpustili tím Clo.

Jkdyž se pak
giž domůw roz-
cházeli / a Ez-
zop také šel za
Xanthem / při-
hodilo se že Xā-
thus gda mo-
čil. Ezop wida-
to chopil Xan-
tha za pláště /
řka: Pane můg

leč mne hned prodáš / ginať syce od tebe vteku. Proč
to / řekl Xanthus? Ezop: Proto / že já žádnému tak-
wému Pánu slaužiti nemohu. Xanthus. Proč to pak?
Ezop wece: Že ty gsa Pánem nedáš přirozenýj odpo-
čívání / ale gda močíš. Já tak rozumím / kdyby ty mne
po své potřebě poslal / a potřeba by řazala abych bříchu
svému polehčil / snad bych to dýlo musel gda neb bře-
delati. Xanthus řekl / O tu wěc není se potřebý sta-
rati / ale toto slyš co já tobě powím. Proto sem to v-
činil / abych se trogiho zlého wywarowal. První / a-
by horkost Slunečná poledný hlavě mé štody ne včini-
la. Druhé / aby prach země noh méch nepálil. Třetí /
aby mi Noc kdyby pára z něho šla s prassnau horkostý
nesmrděl / Toho trogiho zlého gšem se wywarowal / když
sem gda močil. Tehdy řekl Ezop: Já mám dosti na
odpowědi twé. Dale / když k Domu přišli / řekl Xan-
thus: Ezope / pobuď tu chvílku před Domem / až já
tam s ženau swau o tebe rozmluwím. Ezop: Gdi
tam / já tebe nedržím. Xanthus hned wšed do Paný
pokoge / řekl k ženě své: Pani / nebudeš se semnau wýce

se za Stvol posadil. Tu Xanthus dý k Ezopowi: Vaky to gest clovek? Odpowēdel on: Gest nemrawný a nestydatý muž. Tu posseptal Xanthus ženě své / řka: Ne mēg mi za zlé co yá s tebau a yakýmž koli způsobem mluwiti budu / neb hledám a rád bych našel příčinu / abych se mohl sluffně nad Ezopem pomstiti / a příkladem geho

abych gině sluzebníkú posluffněgš, a rychlegššy zdelal. A to to hlasitě powēdel, řka: Páni / naleg wody do Medenice / a vmýg tomu Pautníkú nohy. Somnůj

wage se že nežby toho ten Sedlák dopustil, radēgiby wenz Domu šsel, a tak žeby s poctiwostú Ezopa vbiti mohl. Páni postavila Medenice s wodaú tomu Sedlákú před nohy / yakož Pán natom se s nů byl šmluwil. Sedlák tomu dobře rozuměl že to Pánú toho Domu gest / y myslil sám v šebe: wěru toto dobře bude / tuto mne chčegú poctúwě chowati / yako něgakého Pána / Neb Pán nerozkážuge Sluzebníkú ani Sewkám / ale chce aby mi geho vlastnůj žena nohy vmýla: A ztáh w nohu nechal se gú mýti. Když pať vmyt byl seděl mlče / a odpowēčůwal po tēlázni. Tu Xanthus řekl k ženě své / Day mi pýti. Sedlák pomysliw žeby počestněgú b- lo kdoby ona se prwě napila / ale poněwadž on tak mýti chce / zachowám yá se podle rozkážanůj geho: A wozaw Koflyk napil se sluffně. Když pať gedli / Xanthus postaviw před něho Ryby / a pobůzege ho / řekl: Gez. Sedlák ten gedl bezewššeho študu wdatně / o nic se ne štarage. Potom

Život Ezopa.

cy byli/radil Zowniwálowi aby se sním smýřil. A když ho k tomu přivesti nemohl / na jiný čas aby se Woršowé hnůzdili učiniti musyl : totižto / kdyžby Zowniwálowé nebyli. Tak wy také tohoto Boha ne potupujete / k kterémuž sem já se vtekl : totižto Apollina / aby se též na wás p wássi nespráwedliwost a vkrutnost proti mně vřázanau / ne rozhněwal.

I Ale oni se nato nic ne obrátili. On pak zlořečil gegých zemi / a psyl Boha neys wyššého aby ho pomstíti ráčil. A y hned potom s gedné Skály wysoké

doluo ho sstrčili. A tak Ezop bůdne stonal život swůg.

I po geho Smrti přišla na ty Městiany náramná Drahota / Mor / y weliké Nemocy Mornůj. O kterúžto wěc ptali se Boha Apollina: A on jim odpověd dal / že Dussi Ezopowu vřotiti magů / a s sebau smýřiti.

Tu teprw porozuměli a vtichli / že Ezopa newinně zabili. Nowý Chrám mu wstawěli / a k geho wěčné památce Obraz geho w něm postawili. Ale Křecá Anůžsa

ta wslýšawšse o smrti Ezopowě / s Wogšty welikými proti těm Městianom táhli / a pilně se wyptali kteřížby winnůj a přičinau smrti Ezopowy byli.

Těm wšsem (jakož ho dne bylo) tauž Smrt učinili /

kterauž on z tohoto swěta sprowozen gest.

12
Život, skutky a řeči
netvorného

G z o p a, xvi
1

jenž byl

mudřec znamenitý a básník rozhlášený, co
wsse kratochvilného wywozował.

◊ mnohými wyobrazeními.

W Skalici.

Pismem Jozefa Škarniela dědiců.

1879.

pláští říká: „Páne můj! hled, ať mne hned prodáš, jinať sice od tebe utěku!“ — „Proč to?“ tázal se Xanthus. A Ezop zase: „Poněwadž pánu takowému sloužiti nemohu.“ Xanthus: „I z jaké přičiny?“ Ezop wece: „Že ty, pán jsa nad sebou sám, nedáš ani přirozenosti odpočinuti, ale jda, wodu pouštíš; já tak tomu rozumim: kdybys ty mne za vlastni přičinou někam poslal, a potřeba by mne nutilo, abych břichu swému polehčil, snadbych to také musil w chůzi, anebo w běhu wykonati?“ Řekl mu Xanthus: O tu wěc není potřeba starati se; slyš ale toto, co tobě powim: z přičiny té učinil jsem to, abych se trojiho zlého warowal, první: aby horkost slunečná o poledni hlavě mé nebyla škodliwá; druhé, aby woda močowá,

w oděwu popráššeném a na hnojissiti uwaleném a také nečesaný a nemytý; a jak do večeradla wstoupil, mlče, hned se posadil za stůl.

Tedy Xanthus tážal se Ezopa: „Jaktý jest to člověk? Odpověděl Ezop: „Ten nemravný a nestydatý muž.“ I posleptal mudrc choti své, řka: „Neměj mi za zlé, co a jak s tebou budu mluwiti: nebo hledám příčinu, abych mohl zlolajičného otroka potrestati a příkladem jeho ostatní tím rychlejšsi a ochotnějšsi učiniti.“ Dále řekl k ní hlasitě: „Pani, nalí wody do mēdēnice a umýweј tomuto poutníku nohy!“ Nebo domniwal se Xanthus, že sprostáť ten tomu nedopustí, a že
Ezop.

Pr. 7237/31

D u š w a j

Domownj Požehnánj.

D neyiwétejší Pane Gežíši Kryšte, wšemohaucy Bože a Králi z Nazaretu! O Pane Gežíši Kryšte, Synu Dawidaw! smiluj se nad domem tonto, který té na modlitbách tch. — O utřížowany Pane Gežíši Kryštel Prosym Tebe, oštríbej lidi doma toboto. O swaty + Kříži! na němž Gežíš umřel, ochraňuj domu toboto. Požehnánj Boží požebnej lidi w domě tonto, a moc Duča a Swateho ošwět wšech lidi, kteří w něm jsou. Požehnánj Neywétejšího, které wyslo od Otce, Syna + Duča Swateho, požebnej domu toboto, + wšeho což w něm + wen z něho geš gestho lidi, + dobytka, a wšech pokriwych věcy, + wšeho cokolim střecha obdahuje, bad požepnau neyiwétejší mēno Pana Gežíše Kryša utřížowaného opatruj domu toboto. Neywétejší Trojice Boží oštríbej a požebnej wšech lidi, kteří z toboto přibysu wyhazaji, a těch, kteří do toboto přibysu wcházaji. Cytí Ewangelistowé necht upewnj a potwrdi dām tento, aby žádat nešléti do něho nepřišlo, budto brozúe nemocj, mor, powodeň, oheň, + wšeliké žlé, kteréžby lidem a homadám sšlobiti mo-
— Neywétejší mēno Pana Gežíše Kryša o

bowj Bāry swatého Anželj, a polož Pana Gežíše Kryša bad s domem tonto, a moc Boží s to- ney s lidmi w něm přebymagi- cými. Neywétejší Trojice Bo- ží, Bāh Otec, Bāh Syn, Bāh Duch Swatý, necht geš Opatrownice přibysu tobo- to. Swatá Panno Marya pros za nás Boha, aby domu toboto strā- nil od wšelikého žlcho. Cytí Archangelowé necht sōgi na tře- řich ublích domu toboto, a gšau gebo W a r t y r o w é. Owanacet swatýh Křosťolā at gšau domu toboto Šafātowé, by w něm wšed- dy věcy f dobrinu obrāceny by- le. At geš střecha domu toboto Boruna Kryša Pána; at gšau dweři domu toboto tři škebowé Kryša Pána! Nowem, bud w mēno wšeliké požepnau. Amen

słowy Božími: O Pane Gežíši Kryše Křa- zretský i smiluj se nad námi. — Swatá Panno Ma- rya pros za nás Boha. Swatý Jene Křitel pros za nás Boha. Neywétejší Trojice obgami dām tento, aby do něho žádně nešléti nepřišlo; za- chowey ho od oheň, hromobitj, křupobitj a při- walaw; tak aby do w ničem žádně žlé nepošalo. B tomu nám dopomābey Bāh + Otec, Bāh + Syn, a Bāh + Duch swatý. Amen.

Báčetel swateho Ewangeliu

Na počátku bylo slovo, a slovo bylo u Boha a Bůh byl slovo. To bylo na počátku u Boha. Wšedky věcy střeze nebo učiněny gšau, a bez něho nic není učiněno, což učiněno gest. W němž žiwot byl, a žiwot byl světlo lidšte, a světlo we tmách switi, a tmy ge neobjābly. Byl člověk poslán od Boha, gemāž gmeno bylo Jān: ten přišel na svě- dectwí, aby svědectwí wydal o switě, aby wsi- stai wětšit střeze něho. Nebyl on switě, ale aby svědectwí wydal o switě. Bylo switě prawě,

pooble sepiánj swateho Jāna. genž ošwécuge každého člověka přichāzajícího na tento swit. Na switě byl, a swit střeze nebo učině- nēn gest, a swit ho nepoznal. Mezy switě wlastnj přišel, a swogi ho nepřiznal. Křeři pať kōli přigā- li ho dal jim moc spny Božími býti tēm křeři wě- řj we gmenu gebo. Křeři ne z křow, ani wāle tē- la, ani z wāle muže, ale z Boha narozenj gšau. A slovo tělem utiādo gest, a přebýwalo mezy námi a wíděti gšau slawu gebo (slawu gālojto šedne- rozstěho od Otce) slawěo milostj a wāndy.

